

BLOG 4. okt. 2013 | kl. 21:26

Fra OL-svømmer til lærer

DITTE JENSEN

har bidraget med | 8 INDLÆG | 6 ANBEFALINGER | 7 KOMMENTARER

Abonner på nyt om Ditte Jensen i dit personlige nyhedsbrev.

ABONNER

I går aftes spurgte en elev mig med oprigtig undren i stemmen, hvordan jeg kunne gå fra at være olympisk svømmer til at være lærer.

Jeg er i dag kommet hjem fra 3 dages skoletur med 6. årgang. Det har været sjovt, udfordrende men mest af alt, har det været utroligt givtigt i forhold til det videre arbejde med årgangen.

I går aftes spurgte en elev mig med oprigtig undren i stemmen, hvordan jeg kunne gå fra at være olympisk svømmer til at være lærer.

Jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke helt vidste hvad jeg skulle svare hende, andet end at jeg er glad for at være lærer, og at jeg synes, det er et godt og vigtigt job. Hendes spørgsmål er udtryk for en generel opfattelse af lærerjobbet som et job med lav status. Jeg har ikke valgt lærerjobbet for at få høj status, men fordi jeg synes, at jobbet rummer mange udfordringer og muligheden for at gøre en forskel. For hvert år jeg har været lærer, dykker jeg længere ned i alle fagets facetter og kompleksiteter.

Det jeg ville ønske, at vi kunne få frem i offentligheden, er at der bag enhver handling i lærerjobbet ligger mange teoretiske overvejelser af faglig, pædagogisk og didaktisk art.

Når jeg på lejrskolen trøster et barn (og det gjorde jeg mange gange) gør jeg det i en anerkendende samtaleform, som pædagogikken har lært mig. Efter samtalen vender jeg den, hvis der er tid, med en kollega. Dette giver mig et nyt perspektiv på den næste samtale med det pågældende barn.

Hvad der virker som en tilfældig samtale mellem mig og et barn, på gåturen fra Kronborg til vandrerhjemmet, har fra min side en helt særlig dagsorden. Enten fordi jeg vil vise eleven, at jeg interesserer mig for ham eller hende, med henblik på at skabe gensidig tillid og respekt, da jeg ved fra forskningen, at lærer-elev relationen er afgørende for elevens læring, fordi jeg vil finde frem til baggrunden for en observeret adfærd eller fordi jeg prøver at afdække de sociale relationer eleverne imellem.

Når jeg planlægger oplægget til gruppearbejdet om Helsingørs lokalhistorie, gør jeg det på baggrund af evidensbaseret læringsteori. Jeg tilrettelægger oplægget ud fra den didaktiske model, jeg finder bedst egnet til formålet, og jeg overvejer gruppesammensætninger med den enkelte elev for øje.

Når jeg om aftenen ser på underholdningen, som børnene har lavet, ser jeg det ikke for at lade mig underholde. Det der optager mig er samspillet imellem eleverne. Jeg ser på, om der er nogen der bliver overset, udelukket eller stigmatiseret af fællesskabet. Jeg ser på, hvordan elever, som jeg ved har det svært, reagerer i den sociale kontekst, hvem der markerer sig og hvem der ikke gør. Disse observationer bruger jeg i mit videre arbejde med inklusionen.

Når jeg engang imellem sidder og snakker med mine kollegaer, er det sjældent weekendplanerne der er samtaleemne. Vi taler derimod rigtig meget om vores observationer, fremadrettede strategier og tiltag i forhold til undervisningsopgaven.

Mange af disse overvejelser og observationer sker næsten pr automatik. Nogle observationer har jeg på forhånd sat mig for at gøre, men langt de fleste observationer sker i samspillet med eleverne, og netop fordi de er selvstændige individer, må jeg håndtere dem i den kontekst, som de befinder sig i. Dette faktum gør jobbet utrolig komplekst og uforudsigeligt, og det gør, at jeg som lærer altid skal vurdere en given situation og nytænke situationerne fremadrettet.

Alle disse dimensioner af arbejdet italesætter vi ikke udadtil. Måske fordi vi tænker, at det ligger implicit i den opgave, vi dagligt løser; at skabe læring og trivsel for den enkelte elev. Men næste gang der er en, der spørger til mit karrierevalg, vil jeg forsøge at forklare, at mit job er komplekst og kræver mange forskellige kompetencer og konstant udvikling og nytænkning fra min side.

Det har været tre gode og givtige arbejdsdage, og jeg har mange observationer og nye tanker om tiltag med mig hjem. Men tag ikke fejl, det har nemlig været arbejdsdage – og nætter. Nu vil jeg smide mig på sofaen, og i nat vil jeg ikke trøste børn med hjemve, stoppe søvngængere eller løse konflikter. I nat vil jeg sove...

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk